ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl při hlavním líčení konaném dne 26. října 2015 v senátě složeném z předsedy **Mgr. Štěpána Jirounka** a přísedících Antonína Jirase a Zdeňka Hořejšího, t a k t o :

obžalovaný

P[redacted] B[redacted],

nar. [redacted] v Kladně, trv. bytem nám. Starosty Pavla 44, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Ruzyně

je vinen, ž e

1) v přesně nezjištěné době v polovině měsíce června roku 2014 okolo 21.00 hodiny v Kladně, v ulici [redacted], v domě rodičů poškozené L[redacted] J[redacted], v ložnici v prvním patře požadoval po L[redacted] J[redacted] pohlavní styk, když ležela v kalhotkách v posteli, začal na ni sahat, na což mu odpověděla, že nemá náladu, ale on ji začal slovně přemlouvat, a když ani tak nesouhlasila, otočil ji v posteli k sobě, ačkoliv mu poškozená sdělila, že s ním pohlavní styk opravdu nechce, což ignoroval a začal jí svlékat kalhotky a osahával po celém těle, čemuž se poškozená bránila tak, že obviněného rukama odstrkovala, což nepomohlo, tak si dala ruce na prsa, ale obviněný ji silou ruce za zápěstí dal za hlavu, držel je v této poloze, svýma nohama silou roztáhl nohy poškozené, a ačkoliv mu říkala že to nechce, zasunul svůj ztopořený penis do vagíny poškozené, a asi dvě minuty s ní souložil, načež poškozená začala pištět, aby případně upozornila rodiče, kteří v té době byli doma v přízemí, čehož se P[redacted] B[redacted] zalekl, všeho nechal, oblékl se a z místnosti odešel,

t e d y jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží,

2) dne 03.06.2015 v době od 08:30 hod do 08:45 hodin, v Kladně, v ulici [redacted]

[redacted], bez svolení oprávněných uživatelů otevřel odemčenou vstupní branku vedoucí na pozemek rodinného domku č.p. [redacted] vešel na pozemek, zde vylezl na přístřešek na dřevo a odtud do otevřeného střešního okna v prvním patře domu, otevřeným oknem vnikl do domu, prošel podkrovím domu až do ložnice se záměrem vykonat s poškozenou L[redacted] J[redacted] soulož, když našel spící nahou poškozenou v posteli, sundal si triko a boty, lehnul si k poškozené do postele, strčil do ní, aby se vzbudila, začal ji osahávat na prsou, říkal jí, že to bude jako dřív, a když mu poškozená sdělila, co tam dělá, že to nechce a snažila se jej vystrčit z postele, na toto nereagoval, přičemž ve chvíli, kdy se jí podařilo z postele utéct a chtěla z ložnice odejít, chytil ji pevně za ruku a snažil se jí vtáhnout zpět do postele, čemuž se poškozená začala aktivně bránit, obžalovaný svého jednání zanechal a poškozená jej z domu vykázala, načež poškozenou při odchodu z domu udeřil pěstí dvakrát do obličeje, čímž ji způsobil hematomy a otok dolní čelisti,

t e d y ***jednak*** v úmyslu trestný čin spáchat se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k donucení jiného násilím k pohlavnímu styku souloží, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného, při činu užil násilí a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

č í m ž s p á c h a l

- ***pod bodem 1)*** zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,
- ***pod bodem 2)*** přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2, trestního zákoníku v jednočinném souběhu s pokusem zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1, § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s dozorem.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen poškozené L[redacted] J[redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], Kladno, na náhradě škody zaplatit částku ve výši **3.571,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená L[redacted] J[redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], Kladno odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaný podle § 226 písm. a) trestního řádu **zprošťuje obžaloby** Okresního státního zastupitelství v Kladně sp.zn. 1Zt 221/2015 ze dne 10.09.2015 a to v bodě 2) obžaloby, která mu kladla za vinu, ž e

v přesně nezjištěné době od poloviny měsíce června 2014 do měsíce září 2014, poté co se poškozená L[redacted] J[redacted] rozešla s obviněným P[redacted] B[redacted], ji obviněný začal pronásledovat tak, že vyhledával její blízkost, nejméně 2x týdně stál v ulici jejího trvalého bydliště na adrese [redacted], Kladno, nebo seděl ve svém vozidle Ford Focus, r.z. [redacted], a pokud poškozená z domu odcházela, jel pomalu vozidlem za ní, sledoval ji a v jednom případě ji kontaktoval též v Ouvalově ulici ve Slaném, když šla nakupovat s J[redacted] L[redacted],

neboť nebylo prokázáno, že by se skutek popsaný v obžalobě stal.

O d ů v o d n ě n í

Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav tak, jak je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku. Takový stav vzal soud za prokázaný na základě provedených důkazů, kterými byly výpovědi obžalovaného B[redacted], poškozených L[redacted] J[redacted], M[redacted] J[redacted] a L[redacted] J[redacted], dále výpovědi svědků M[redacted] B[redacted], P[redacted] B[redacted] st. a ml., L[redacted] N[redacted], K[redacted] J[redacted], J[redacted] L[redacted], J[redacted] P[redacted], M[redacted] P[redacted], Š[redacted] Ž[redacted], L[redacted] K[redacted], L[redacted] B[redacted] a D[redacted] J[redacted], znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který se týkal osoby poškozené L[redacted] J[redacted], znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, který byl zpracován ohledně osoby obžalovaného. Dalšími důkazy byly protokoly o ohledání místa činu a věci, CD s SMS komunikací mezi obžalovaným a poškozenou, protokol o zadržení obžalovaného, fotografie bývalé přítelkyně obžalovaného Š[redacted] Ž[redacted], lékařské zprávy k jednotlivým zraněním poškozené a jejímu psychickému stavu, zpráva Bílého kruhu bezpečí a listinné důkazy k osobě obžalovaného.

Obžalovaný B[redacted] jednání, které je mu kladeno za vinu, v přípravném řízení i při hlavním líčení popřel. K věci uvedl, že s poškozenou chodili asi dva roky, když se seznámili v roce 2011. Začali spolu i bydlet, nejdříve na ubytovně a poté i u jejich rodičů. Poměrně často se hádali, měli ve vztahu i problémy. Kvůli tomu jaká byla, s ní odmítal mít sex, ona ho po něm vyžadovala. S poškozenou normálně chodili, přičemž jejich vztah trval až do prosince 2014. Problémy měli již v listopadu 2013, ale matka poškozené mu dovolila, aby u nich dále bydlel, přičemž někdy koncem dubna 2014 se od poškozené stěhoval k matce do [redacted] ulice, ovšem i když bydlel u matky, stále se s poškozenou stýkal. Od srpna 2014 pak bydlel v [redacted] a to až do svého zadržení policií. Poškozená ho však navštěvovala až do 23.2.2015, kdy měl narozeniny, i když v tomto období měli krátkou pauzu. Dokonce mu i jednou vyhrožovala, že mu auto bouchne pod zadkem. Pak se s ní nějakou dobu neviděl a potkali se až na jaře 2015 u J[redacted] kde si pral věci. V dubnu 2015 mezi nimi došlo k intimnímu styku. Pak se normálně vídali a psali si. Jeli společně i do IKEY. O údajném znásilnění poškozené nic nevěděl. Pokud jde o skutek z 3. 6. 2015, pak je pravdou, že vnikl do jejich domu, ale to z toho důvodu, aby poškozenou překvapil a omluvil se jí za problémy v práci, chtěl, aby to vypadalo romanticky. Ona se k němu chtěla vrátit. Otevřel si jejich branku, pak chtěl nejprve použít žebřík, ale ten nebyl stabilní, tak šel po střeše a vlezl dovnitř střešním oknem, přičemž při tom urval topení. Poškozenou J[redacted] vzbudil, spala v ložnici. Nevšiml

si na ní žádných zranění. Koukala, co tam dělá. Chtěla po něm podat krabici s léky, že dva dny nespala, že je unavená. Rozhodně se ale nepokusil ji znásilnit, ani ji fyzicky nenapadl. Nelezl tam, aby měl s poškozenou sex, chtěl se jí pouze omluvit. K poškozené si nelehl, nijak ji neosahával, ani ji nechytil a nebránil ji v odchodu. Pokud si sundal svoje triko, pak to bylo z toho důvodu, aby se podíval, zda se neporanil, jak lezl za poškozenou. Boty si sundal, protože to je slušnost. S poškozenou se pohádali (i kvůli jejímu vztahu s L B), ona na něho křičela, že mu zkazí život a obžalovaný pak odešel. Vůbec jí neudeřil. Od té doby ji neviděl. Pokud jde o nebezpečné pronásledování, pak ani tohoto se nedopustil, neměl důvod poškozenou sledovat. Sám ji upozorňoval na to, že před jejím domem stojí auto podobné tomu jeho. V danou dobu chodil do zaměstnání, ani by na to neměl čas. Stalo se však, že za ní jednou do přijel a chtěl si s ní jít zakouřit, ale ona nechtěla. Pak na něj poškozená vylítla, že jí sleduje. To však nebyla pravda. Od prosince 2014 do 03.06.2015 se vídali, psali si docela často SMS zprávy. Podle J měli kamarádský vztah, ale měli normální i intimní vztah. K tomu docházelo i u něj v . V období, kdy spolu chodili, měli intimní styk i dvakrát do týdne. Týden před tím, než mělo dojít ke styku dne 3.6.2015, měli intimní styk. Poškozená nikdy intimní styk neodmítala. Na sexuální život si nikdy nestěžovala. Poškozená vůči obžalovanému použila dvakrát násilí, on vůči ní nikdy. Nikdy jí neudeřil. Nikdy jí k souloži nenutil. V červnu 2014 se na adrese poškozené určitě nevyskytoval. O jejich vztahu věděli kamarádky B , P a N . Pokud jde o telefonní kontakt s poškozenou, tak si volali, psali SMS, a to z jeho čísla . Komunikace byla vzájemná. Tím, že na něj poškozená podala trestní oznámení, mu asi chtěla vyhrožovat, chtěla dosáhnout svého cíle. Chtěla ho zastrašit, ale nedovedl si vysvětlit proč. I jej naháněla kvůli 500,- Kč, které dlužil její mámě.

Poškozená L J vypověděla, že na začátku byl jejich vztah s obžalovaným úplně normální. Začali spolu někdy kolem října 2013, když se poznali v Legu, dřív jej určitě neznala. Po nějaké době, asi dvou měsících si našli ubytovnu a začali spolu bydlet, přičemž od února 2014 se nastěhovali k jejím rodičům, kde obývali dva pokoje a ložnici měli společnou. Od té doby však jejich vztah provázeli každodenní hádky a dokonce docházelo k tomu, že ji obžalovaný bil, což bylo asi ve třech případech. Poprvé jí dal facku nebo pěstí a druhý den se jí omluvil. Podruhé ji chytil pod krkem a začal jí dávat pěstí do hlavy, což už pro ni bylo moc. Zase se jí omluvil, přinesl kytku a pak mu řekla, že to je dobrý. Potřetí ji hodil na roh komínu, to o sobě chvíli nevěděla a pak utekla ke kamarádce M B , které to řekla. Nikdy nevyhledala lékaře, bála se to někomu říci, bála se, co bude dál. Po tomto napadení začali bydlet odděleně, bylo spíše jako spolubydlící. Poslední kapka všeho byla (asi měsíc po posledním napadení), když ji donutil k souloži v červnu 2014. Šla si lehnout, obžalovaný k ní přišel (měla otevřené dveře kvůli kočce) a chtěl se s ní vyspat, ovšem ona řekla, že nechce, protože ji vadilo, že jí před tím napadal. Byl jí odporný, už pro ni nebyl přítel. Pak jí chytil ruce a držel je nahoře, svojí nohou jí odtahoval její nohy od sebe a začal s ní souložit, přičemž ona nechtěla. Zpočátku se bránila, strkala do něj, ale pak jí chytil ruce, to už nebyla jiná možnost, než dát nohy k sobě. Dávala nohy přes sebe, ale on měl větší sílu a podařilo se mu její nohy roztáhnout. Po celou dobu mu říkala, že to nechce, myslela, že mu to dojde, ale on pokračoval. Když začala soulož, měl ztopořený penis. Pořád přemýšlela, jak si pomoci a pak jí napadlo, že bude pištět. To jí nenapadlo hned, byla v šoku, protože to nečekala. Když zapištěla, lekl se, ruce jí pustil a odešel. Ruce jí jinak držel po celou dobu. Na sobě měla určitě kalhotky, jak se mu je podařilo sundat, si však nepamatovala. To je doba, kterou si z incidentu nepamatuje. Rodičům nic neřekla, bála se jim to říci a nechtěla ukázat svoji slabost. Nechtěla nikomu nic říkat, chtěla si to vyřešit sama (ohlásila až poslední incident viz níže). Cítila se však strašně, zdálo se jí o tom, pořád vše měla před očima. K obžalovanému cítila nenávist a pak řekla matce, že chce, aby se odstěhoval. Po tomto

incidentu se s ním definitivně rozešla, měl asi měsíc na vystěhování a tak se v květnu či červnu 2014 odstěhoval. Pokud původně uváděla listopad, dala si pak vše dohromady, byl to červen. Před prvním výslechem nespala, byla nervózní. Po rozchodu ji začal sledovat, jezdil k nim do ulice a psal ji SMS zprávy. Šla za bývalým přítelem a viděla auto obžalovaného, pak za ní utíkal a ptal se ji, kam jede. Kamarádka P[redacted], která za ní dvakrát týdně chodila, jí řekla, že asi 3 – 4x viděla stát obžalovaného v ulici s vozidlem. Pak ji asi 4 – 5x napsal zprávu, z níž vyplynulo, že ví, kde je, že ji sledoval. Od jejich rozchodu to trvalo asi 2 – 3 měsíce. Psala mu, aby ji nechal. Pak toho obžalovaný po nějaké době skutečně nechal. Po čase se pak k sobě asi na dva měsíce vrátili, měli spolu asi dvakrát intimní styk, ale bylo to pořád stejné, takže došlo opět k rozchodu v listopadu 2014. Byla hloupá, že se k němu vrátila. Myslela si, že to bude jednodušší, se k němu vrátit, odpustit mu. Pak vše ukončila. Od té doby u nich obžalovaný již nespal. Po nějaké době spolu začali komunikovat a vídali se, aby si dali cigáro. To bydlel v Buštěhradu a ona za ním občas jezdila. Od listopadu 2014 však spolu již intimní styk neměli, pouze se vídali. Navíc měla vztah s L[redacted] B[redacted]. Rozhodně spolu neměli intimní styk týden před 3.6.2015. Jednou ho požádala o pomoc při převážení věcí z Ikey. Když si psali nebo si volali, stávalo se, že jí i vyhrožoval. Pak došlo k situaci z 3.6.2015, to k ní vlezl oknem, utrhl topení, vzbudil ji, sundal si tričko, lehnul si k ní do postele a začal ji osahávat na prsou. Přišlo jí, že chce sex, věděla, že chce víc. Říkala mu, ať toho nechá a snažila se ho strčit z postele, to se jí však nepovedlo. Měla hrozný šok z toho, co tam dělá. Když se jí podařilo vyklouznout z postele a chtěla odejít z pokoje, chytl ji za ruku a začal ji tahat do postele s tím, že to bude jako dřív. Podařilo se jí vyklouznout a odběhnout do druhého pokoje a říct mu ať odejde. Podařilo se jí ho dostat z podkroví dolu, ovšem dostala od něj ránu do obličeje. Poté jej dostala ven z baráku a tam od něj dostala druhou ránu. Vrátila se zpět do baráku a tam se zavřela. Zavolala svojí šéfové a jela za ní do kanceláře, kde jí vše řekla. Brečela, nevěděla, co má dělat, na koho se obrátit. Rodiče byli v práci, potřebovala v danou chvíli od někoho pomoc, a proto jela nejdříve za paní N[redacted] a odtud až do nemocnice a na policii. Po incidentu obžalovanému psala ohledně kočky, měla o ní strach, kočka se pak našla. Před incidentem byla na marodní a díky tomuto jí byla marodní prodloužena. Měla podlitiny a něco s krkem, proto dostala límec. Doktor jí říkal, že bylo vidět, že jí někdo zbil. V průběhu jejich vztahu měli intimní styk jednou až dvakrát do měsíce. Dvakrát týdně však spolu nespali. Většinou obžalovaný přišel z práce, sedl si k televizi a pak šel spát. Kvůli daným událostem vyhledala pomoc psychologa. Po události s obžalovaným byla v neschopnosti, nebyla schopna ani chodit do práce, nedokázala komunikovat s nikým, měla antidepresiva. Nebyla schopna normálně fungovat, nedokázala si vedle sebe představit chlapa. Vyhledala pomoc Bílého kruhu bezpečí. Pomohli jí vrátit se do normálního života. U psychologa i v Bílém kruhu bezpečí vše říkala. Jednání obžalovaného neoznámila dříve, neboť měla vše uzavřené, ohlásila ihned až tu poslední událost. Chtěla na vše zapomenout, proto neoznámila první znásilnění a oznámila jej až v souvislosti s poslední událostí. Kontakt s obžalovaným udržovala, neboť ho brala jako známého, řešili spolu i nějaké věci ohledně hypotéky. Obžalovaného se však v současnosti bojí. Po tom, co jí udělal, má z něho strach. Pokud jde o vánoce 2014, pak obžalovanému tablet nedávala, dostal jej od jeho bratra.

Svědek M[redacted] J[redacted] vypověděl, že poškozená je jeho dcera, s níž obžalovaný žil asi rok a půl, u nich bydleli asi půl roku v roce 2014. Bydleli nahoře a měli k dispozici 2 pokoje, žili v jednom, druhý měli jako obývák. Hádali se kvůli penězům a jiným věcem, hádali se velmi často. Obžalovaný byl zvláštní, protože neuměl dobře uvažovat, furt se kvůli něčemu rozčiloval, pořád něco vymýšlel. Většinou se hodně rozčiloval, byl agresivní. Pořád se musel hádat, pořád se mu něco nelíbilo. Obžalovaný byl žárlivý, pořád jí hlídal. Když šla za kamarádkou, tak jí stopoval, kde byla ona, tam byl i on. Pak se v červnu odstěhoval a už u nich od té doby nebyl. Modřin si na dceři nikdy nevšiml, až když jí dal naposledy pěstí, to

měla na čelisti a pod okem modré. Dcera mu ukazovala i nějaké SMS zprávy, přičemž některé byly s nadávkami na dceru a v některých ji dokonce vyhrožoval. O tom, že jim obžalovaný vlezl do bytu, se dozvěděl až na kriminálce. Pak mu dcera řekla, že tam obžalovaný vlezl oknem, chtěl ji znásilnit a nafackoval jí. Obžalovaný při tom, jak k nim vlezl oknem, vytrhl ze zdi radiátor. Muselo se to opravit včetně zdi. Opravu platila dcera, protože se to stalo v jejím pokoji. Dcera byla po tom incidentu docela špatná, chodila pořád k lékaři, dostávala prášky, chodila na terapie, jezdila někam za Prahu. Zatím na tom moc dobře psychicky není, má špatnou psychiku.

Svědkyně L J, matka poškozené vypověděla, že dcera s obžalovaným chodila do června 2014. Nějaký čas, asi od ledna do června 2014 u nich bydleli a po jejich rozchodu měl obžalovaný podmínku, že se musí odstěhovat. Jejich vztah byl špatný, pořád se hádali, většinou, když obžalovaný přišel domů. Důvodem byly peníze, ty v tom hrály roli. Hádky byly každý den. Kolikrát za nimi byla, ať si o tom vztahu promluví, že není možné se takto hádat. Poté se v červnu rozešli a důvodem byly asi ty hádky. Osobně by obžalovaného poslala na léčení, chvilku byl normální, chvilku mimo. Hrál na ně doma i divadlo, že má infarkt, že ho bolí u srdíčka, tak ho obletovali. On jim pak řekl, že to byla sranda, že chtěl vědět, co budou dělat. Jednou jeli do Prahy do Ikey, tak ho dcera požádala, zda jim pomůže, to bylo letos, před tím incidentem, co se k nim vloupal domů. Byla v práci, o tom incidentu, co se stal, nic nevěděla. Dcera byla doma ubrečená a pak jí řekla, že se k nim oknem P vloupal, utrhl topení a chtěl po ní sex. Od té doby byla dcera na dně, vyhledala psychologa, pak začala jezdit do Prahy do nějakého kruhu, aby jí pomohli. Nechtěla se bavit, byla pořád nahoře zavřená, nechtěla chodit mezi lidi. Bála se lidí. Byla jiná, než před tím. Před tím byla veselá, tedy před tím incidentem. To trvalo asi dva měsíce. Za dobu jejich vztahu viděla na dceři i modřiny, dcera jí řekla, že se s obžalovaným z legrace prali. 3. 6. 2015 byla dcera ošetřená, měla límec, ale modřin si nevšimla.

Svědkyně M B vypověděla, že poškozená L J je její dlouholetá kamarádka. Obžalovaného znám jen jako jejího partnera. Poškozená s obžalovaným měli mezi sebou vztah v roce 2014. Většinou se hádali. Pravidelně se jí L nesvěřovala, ale jednou za ní přijela, když jí měl P dát facku nebo uhodit a ona si dala o futra, přijela s červenou tváří a uchem. To bylo v době, kdy spolu chodili. Jejich vztah byl ukončen kvůli penězům a drogám. L vadilo, že bral P drogy. Pak L říkala, že jí P nějak sleduje a v době, kdy se měli už spolu rozejít, tak jí někdo ničil auto. Poškozená jí říkala, že jí P pronásleduje, ale zda to byla pravda, nevěděla. Potom už obžalovaného neviděla, že by měl L nějak sledovat. L měla z obžalovaného strach. To bylo poté, co P vlezl k ní do baráku, což se dozvěděla od L , když u ní byla na návštěvě. Měla strach, že by to mohl udělat znovu. Ona byla smutná. Řekla jí, že tam P přišel, že jí dal nějaké rány. Poškozená jí možná říkala, že P chtěl po ní sex, to ale nevěděla přesně. Od incidentu se s poškozenou viděla asi 3x. Když má o tom mluvit, tak se rozbrečí, je skleslá. Když někdo naváže na téma P tak je to na ní vidět. Snaží se na to zapomenout.

Se souhlasem stran přečetl soud výpověď **svědka L B** z přípravného řízení. Tento svědek vypověděl, že s poškozenou chodil na jaře 2015 asi 3-4 měsíce. Za tu době nevěděl o žádném problému s obžalovaným, nevěděl, že by se spolu stýkali. Poškozená mu říkala, že jí měl obžalovaný bít. V době, kdy spolu chodili, spolu byli každý den a nevěděl nic o tom, že by ji obžalovaný kontaktoval. V oblasti sexu nebyla nijak odmítavá, stydlivá. Nikdy ho nenapadla.

Otec obžalovaného P B st. vypověděl, že s obžalovaným má dobrý vztah. O jejich vztahu s poškozenou však nic bližšího nevěděl. Poškozená byla i u nich na návštěvě. Věděl o SMS zprávě od poškozené, kdy synovi vyhrožovala, aby se nedivil, že mu bouchne auto pod zadkem. K tomu mu obžalovaný neřekl nic. Oni se rozešli a ona ho neustále otravovala telefonem. Obžalovaný mu řekl, že není pravda, že by poškozenou znásilnil. Na vztah s poškozenou si syn nestěžoval, neřekl mu o žádných problémech. Poškozenou by popsal jako primitivní, nebyla agresivní. Když došlo k jejich rozchodu, byl za to obžalovaný rád. Bratra obžalovaného **P B ml.** vypověděl, že bratr chodil s poškozenou zhruba asi tři roky. Nic bližšího k jejich vztahu mu není známo. Někdy se hádali, hádali se po telefonu. Ke konci jejich vztahu došlo na Silvestra 2014. Hádali se, rozešli se. Poškozenou vídal tak 3 – 4x do měsíce u jeho otce, kam chodili na návštěvu. Poškozená je výbušná, hádavá. Svého bratra by popsal stejně. Nikdy neviděl, že by se mlátili. Věděl, že se hádali, ale nevěděl nic o tom, že by se prali. Na Vánoce 2014 přišli spolu na Sítnou za otcem. L přinesla hygienu, nějaký ten šampon a tak, otci přinesla v okrasné tašce nějaké pivo, P tam předávala tablet. To byl dárek k Vánocům, který poškozená předala obžalovanému.

Svěkyně L N vypověděla, že poškozená je její kamarádka, nic více. Obžalovaného zná pouze ze zaměstnání dva či tři měsíce před tím, než se to stalo. Věděla o tom, že spolu obžalovaný s poškozenou chodili a pak byli kamarádi. Vztah jim moc neklapal, L měla údajně dostat jednou po tlamě. L jí řekla, že jí hodil na skříň. Na L si nikdy nevšimla žádných modřin či podlitin. L říkala, že se párkrát profackovali. Jednou jí také říkala, že se jí měl snad pokusit znásilnit, že po ní chtěl nedobrovolný sex. Obžalovaného by popsala jako rozpolcenou osobu. V jednu chvíli se s ním dá dobře povídat, za pět minut by někoho zapíchnul. Viděla i nějaké SMS zprávy, v těch se hádali, bylo i pár SMS, v kterých vyhrožoval. Od února 2015 se asi dvakrát sešli u ní, když svědkyně obžalovanému prala. Pak jí poškozená říkala, že se k nim obžalovaný vloupal střešním oknem. Psala P, co je na tom pravda, on jí řekl, že si to L vymýšlí. Měl se vloupat přes střešní okno, rozbít topení a vlézt jí do postele. Prý L osahával, L ho odkopávala, shodila ho snad z postele. L říkala, že dostala i pěstí do oka. Přijela za ní do kanceláře a plakala. To za ní přijela v ten den, kdy se to stalo. Řekla jí, ať zavolá policii. Poškozená vyhledala lékařskou pomoc, byla na pohotovosti. Jednou s obžalovaným navštívila poškozenou v nemocnici, návštěva proběhla v pořádku, dokonce jí šel koupit jídlo. P jí říkal, že poškozenou strašně miluje. To bylo v tom období, kdy byla L v nemocnici. Pak jí obžalovaný řekl, že mu to ulítlo, že je kretén, že už to nikdy neudělá. Že si uvědomil, jak jí miluje. Říkal, že jí uhodil, že toho do teďka lituje. Když jí L sdělila, že se tam měl P vloupat, tak to působilo důvěryhodně. L měla oko opravdu červené, bylo vidět, že se jí opravdu něco stalo. Byla v divném stavu, byla rozklepaná. Neměla modřiny, měla trošičku oteklé oko, ale modřinu tam neměla. O jejich intimním životě nic nevěděla, ale poškozená jí řekla, že v roce 2015 s obžalovaným pohlavní styk neměla. S poškozenou se znají od února 2015, ale poškozená jí říkala, že bude lepší, když uvede, že se znají již delší dobu, proto to řekla na policii. O ničem jiném se nebavili.

Svědkyně K J vypověděla, že s poškozenou je známá asi 8 let, byla to kamarádka její dcery. Obžalovaného poznala přes L, když začali spolu chodit. Její názor na jejich vztah byl ten, že se často hádali, přišlo jí, že se jednou zabijí navzájem. Nikdy si před nimi však neublížili. Oba měli nějaké problémy, L usoudila, že to mezi nimi nemá cenu pokračovat. Když k ní přišla L po tom posledním incidentu, tak byla celá oteklá a měla límec na krku. Říkala, že jí měl vlézt do domu přes střešní okno, že po ní měl chtít nějak sex. Byla z toho taková nešťastná. Byla ve špatném psychickém rozpoložení, byla více přecitlivělá, nechtěla o tom mluvit, raději se bavila o něčem jiném. Obžalovaný bydlel nahoře

nad nimi, poškozená tam za mnou jezdívala. Bydlel tam předtím, než ho zavřeli. Bydlel tam více měsíců. Bydlel tam sám, z počátku tam chodila za ním L[redacted], ale poté ten vztah spolu ukončili. Pak už L[redacted] přijela k ní na návštěvu a byla u ní. Její přítel s obžalovaným hodně komunikoval, snažil se mu vysvětlit, ať se na ní vykašle, že tím, když jí bude volat a psát, že jí tím nezíská. Obžalovaný, když seděli na pivě, jí pořád psal. Obžalovaný jim o Čarodějnice vykládal, že se chtěl kvůli L[redacted] oběsit na půdě. Její názor je ten, že obžalovaný byl hodně zamilovaný a psychicky to neunesl. Bylo to na něj moc. Není jí nic známo o tom, že by měl P[redacted]s L[redacted] intimní poměr po dobu, co bydlel v [redacted]. Poškozená jí navštěvovala tak dvakrát či třikrát do měsíce, někdy více. Byla v pohodě, ale jak se blížil soud, tak bylo vidět, že v pohodě není.

Svědek J[redacted] L[redacted] vypověděl, že s poškozenou chodil a asi před třemi roky se s ní rozešel. Jednou nabídl poškozené odvoz, když byla za sestrou v nemocnici. Přičemž se stavili v Kauflandu a tam byl obžalovaný. Ani s jedním se o jejich vztahu nebavil. U toho Kauflandu o něčem mluvili, bavili se tam dvě či tři minutky, L[redacted] šla potom od něho zpátky, on pořád na ní mluvil, tak mu řekl, ať L[redacted] nechá být, když s ním nechce L[redacted] mluvit. Pak potřebovala L[redacted] odvézt k zubaři, jel pro ni do [redacted], ona na něj mávla, že už jde a pak viděl, jak vyběhl obžalovaný a zase zaběhl. Poškozená je sympatická, vtipná, zábavná. K fyzickému kontaktu mezi nimi v době jejich vztahu nikdy nedošlo.

Svědek J[redacted] P[redacted] vypověděl, že obžalovaného i poškozenou zná necelý půlrok od doby, kdy se obžalovaný nastěhoval na [redacted] do bytu jeho tety. Svědek tam chodil za svým bratrancem. V tu dobu chodil obžalovaný s poškozenou, to usoudil z jejich chování. L[redacted] za ním jezdila, jak často, nevěděl. On chodil za bratrancem tak dvakrát nebo třikrát týdně a vždy tam L[redacted] nebyla, viděl jí tam asi desetkrát. Když tam docházel, nikdy tam přes noc nebyl, nepřespával tam. Zda tam poškozená přespávala, nevěděl, ale říkal mu o tom bratranec. Naposledy v té nemovitosti poškozenou viděl v prosinci 2014. Párkrát tam byla na návštěvě za K[redacted] J[redacted].

Svědkyně M[redacted] P[redacted] vypověděla, že se s L[redacted] J[redacted] zná 7 až 8 let a s obžalovaným asi rok až dva. Na první pohled to byl normální ideální vztah, „tutinky nuninky“. Když se jednomu něco nelíbilo, tak se tomu druhému ozval. To, že mezi nimi dochází k nějakým problémům v jejich vztahu, nevěděla. L[redacted] jí říkala, že se pohádali, že jí naštval. O fyzickém kontaktu nic neříkala. Rozchodů mezi nimi bylo více. L[redacted] jednou ten rozchod mrzel. Jednou se sešli v Pcherách. Jela za nimi, měli sraz, dali si cígo. Oni už na ní čekali, P[redacted] tam jel svým autem. Ví o tom, že obžalovaný dvakrát sledoval L[redacted], jednou ho viděla pár metrů pod jejich barákem, to volala L[redacted], že tam stojí. Probíhaly tam i výhružné SMS. K tomu sledování docházelo v době, kdy už bydlel na [redacted]. Viděla tam to auto stát, tak to L[redacted] volala. Byl to stříbrný Ford Focus. V blízkosti domu L[redacted] viděla jen auto. Výhružné SMS byly ve stylu, že je to svině, bezpáteřní mrcha, že mu zkazila život. Ty SMS přímo viděla.

Svědkyně Š[redacted] Ž[redacted] vypověděla, že se s obžalovaným zná asi od roku 2011, kdy se seznámili na internetu přes internetovou seznamku Badoo. Chvíli si spolu psali, po měsíci a půl šel P[redacted] bydlet k nim. To bylo ke konci roku 2010 nebo 2011. Od září 2013 byli v hodně velkých sporech, nechtěla s ním být. On si myslel, že ho podvádí, přitom to nebyla pravda a ke konci roku, v říjnu nebo v listopadu 2013 se odstěhoval. Obžalovaný ji napadl, když byl hodně rozčílený. Dával jí pěsti a to různě. Byli spolu necelé dva roky. Ob čtrnáct dní byl P[redacted] naštvaný a byl zlý. Asi dvakrát se stalo, že chtěl proti její vůli sex. Raději se nechala. Ve vedlejším pokoji bydlela babička, nechtěla, aby slyšela křik. Odmítla, ale po těch 10, 15,

20 minutách řekla, že jo. Nedá se říci, že na ní přímo tlačil. Řekla mu, že nechce, ale pak to kvůli babičce a synovi udělala. Bála se, nevěděla, jak bude reagovat, když řeknu, že ne. Její rodiče se jí ptali, z čeho mám modřiny a ona jim lhala. Obžalovaný byl hodně žárlivý. Na policii podávala i pronásledování, ale nepřišlo jí vyrozumění. Je to asi dva roky. Obžalovaný jí vyhrožoval, že si ji najde, že zničí ji i malého. To bylo po rozchodu. S poškozenou se znají od základky. O jejich vztahu ví, že se měli rozejít. Ke zraněním, která jí způsobil obžalovaný svědkyně doložila fotografie z léta 2013, na nichž bylo patrno zranění nad levým okem a rozbitý mobil, který měl rozbít obžalovaný.

Svědek L K vypověděl, že poškozenou zná dva roky, s obžalovaným se zná asi deset let. S obžalovaným se stýkali tak 3x či 4x v týdnu, to však nebylo již v roce 2014. Když byli pohromadě, tak se smáli, všechno v pohodě. K žádnému konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou přítomen nebyl. Projevy agresivity u obžalovaného nepozoroval. Poškozená mu řekla, že jí obžalovaný napadl a že jí udělal nějakou škodu na majetku. Normálně se spolu bavili, tak mu to řekla. Od té doby obžalovaného neviděl.

Svědek D J vypověděl, že se do domu v , který vlastní jeho rodina, obžalovaný přistěhoval asi v dubnu 2014. Obžalovaný chodil s poškozenou a ta tam za ním jezdila a přespávala tam. Spala tam tak 3x týdně, ale nebydleli spolu. Jednou za obžalovaným poškozená přijela s L a poškozená obžalovanému vyhrožovala, že mu podpálí auto, dokonce mu dala tři facky. Obžalovaný jí nic neudělal. Jindy navštívila poškozená K J , byl tam i obžalovaný a normálně se bavili. Dokonce spolu odešli na hodinu nahoru a pak se vrátili. Obžalovaný mu říkal, že spolu nejsou. V tu dobu měla mít poškozená nějakého přítele.

K osobě poškozené a posouzení její věrohodnosti byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie**, a to znalcem PhDr. Jiřím Klosem, Ph.D.. Znalec dospěl k závěru, že poškozená netrpí, ani netrpěla duševní poruchou či chorobou forenzní významnosti, je osobností jednoduše strukturovanou, nevyzrálou, sociálně naivní a závislou. Emočně je výrazněji labilní, senzitivní, v zátěži se sklonem k rozvoji neuroticky podmíněné úzkostné symptomatiky. Při vyšetření byla u poškozené přítomna přetrvávající úzkostná symptomatika jako reakce na prožitou událost. Schopnost poškozené správně vnímat, uchovat a reprodukovat prožité události není snížena žádnou psychopatologií a obecná věrohodnost poškozené je plně zachována, znalec nezjistil sklony ke konfabulaci. Poškozená dle znalce netrpí syndromem týrané osoby. Při hlavním líčení znalec setrval na svých závěrech a doplnil, že poškozená si ztěžovala na poruchy spánku, probouzení s děsivými sny, byla tam nejistota, v projevech psychických, v té náladě, lehká úzkostnost. Lékařkou jí bylo doporučeno docházet k psychologovi nebo k nějakému specialistovi. V té době to byla adekvátní reakce ošetřující lékařky na její zdravotní stav. Základní báze toho neurotického onemocnění je vždy příčinně spojována vždy s negativní prožitkovou situací. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by svědčily pro to, že by si měla poškozená něco vymýšlet či zkreslovat. Vlastní vyšetření nic takového neprokázalo. Poškozená je schopna dobře vnímat prožitou událost. To, že poškozená uvedla, že byla 2-3 měsíce v pracovní neschopnosti, je adekvátní s ohledem na její osobnost a posouzení ošetřující lékařky. V tom krátkém období po těch událostech to zapadá do toho, co bylo předmětem její léčby. Stav byl odpovídající této situaci. Konfabulace u ní prokázána nebyla. Chování poškozené spočívající v tom, že se několikrát vrátila k obžalovanému i poté, co jí bylo způsobeno, je běžné k jejímu věku, k její nevyzrálosti. Jsou to relativně obvyklé způsoby chování. Bohužel i přes to, že byla obžalovaným znásilněna.

K osobě obžalovaného byl vypracován **znalecký posudek ze zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie**, a to znalcem MUDr. Luďkem Danešem, který dospěl k závěru, že obžalovaný netrpěl v době činu žádnou psychickou chorobou nebo poruchou ani sexuální deviací. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době činu plně zachovalé. Nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro zvýšenou agresivitu obžalovaného.

Dále byly ve věci provedeny **listinné důkazy**, z nichž soud zjistil následující. **Z úředního záznamu policie ČR ze dne 3.6.2015 a protokolu o trestním oznámení** soud zjistil, že poškozená učinila daného dne oznámení na obžalovaného ve věci fyzického napadení, sexuálního obtěžování a porušování domovní svobody. **Z protokolu o ohledání věci (mobilního telefonu poškozené**) a přiloženého cd soud zjistil obsah mobilní komunikace poškozené a obžalovaným v období od 26.3.2015 do 3.6.2015. Z protokolu o ohledání místa činu ze dne 3.6.2015 a přiložené fotodokumentace soud zjistil, že předmětem ohledání byl rodinný dům na adrese [redacted], Kladno, přičemž v místnosti v podkroví byl zjištěn poničený radiátor a zajištěna daktyloskopická stopa. Z fotodokumentace ze dne 4.6.2015 soud zjistil poranění u obžalovaného. **Z lékařské zprávy klinického psychologa Mgr. Jana Červenky ze dne 14.8.2015** soud zjistil, že se poškozená k danému dni nacházela v pracovní neschopnosti. Dále se ve zprávě uvádí, že v červnu 2015 byla napadena bývalým partnerem a došlo k pokusu o znásilnění. Od té doby je v péči klinické psychologie, kde podstupuje podpůrnou terapii zaměřenou na zvládání traumatické situace, kterou prožila. Po napadení udávala strach z mužů a neschopnost s nimi komunikovat. Tato obtíže byly tak závažné, že narušovaly možnost pacientky fungovat v běžném životě. V terapii došlo k výraznému zmírnění nejzávažnějších příznaků, ale emoční nestabilita přetrvává vzhledem k situacím připomínajícím napadení. **Z lékařské zprávy o hospitalizaci** poškozené z 23.5.2015 – 25.5.2015 soud zjistil zdravotní stav a důvody hospitalizace poškozené v nemocnici k danému datu. **Z lékařských zpráv ze dne 3.6.2015** soud zjistil, že došlo k ošetření povrchového poranění hlavy poškozené, přičemž poškozená při tomto ošetření uvedla, že byla opakovaně udeřena do oblasti obličeje. **Z poukazu na vyšetření** soud zjistil, že poškozená byla u MUDr. Ludmily Škodové ošetřena dne 5.6.2015, kdy udávala napadení a pokus o znásilnění bývalým přítelem dne 3.6.2015, přičemž byla opakovaně udeřena do obličeje. Při kontrolním vyšetření dne 5.6.2015 si stěžovala na poruchy spánku a rozrušenost, dne 15.6.2015 na vracející se myšlenky z napadení a nemožnost usnout. Bylo jí doporučeno psychologické vyšetření. **Z přehledné lékařské zprávy MUDr. Škodové** k poškozené za rok 2015 soud zjistil, jaké další kontroly a návštěvy u lékařky proběhly po 3.6.2015, s jakými obtížemi (rozrušenost, nemohoucnost usnout, vracející se myšlenky z napadení, a že v souvislosti s napadením vyhledala poškozená pomoc psychologa a Bílého kruhu bezpečí. Z výpisu z katastru nemovitostí soud zjistil vlastnické vztahy k nemovitosti na adrese [redacted], Kladno. **Ze zprávy Bílého kruhu bezpečí** soud zjistil, že se do jejich centra dostavila klientka, která se představila jako L[redacted] J[redacted] a tato čerpala služby v rámci poradny pro oběti trestných činů. Přišla sama a poradkyním sdělila, co se jí stalo dne 3.6.2015 a že s pomocí své bývalé vedoucí oznámila Policii ČR poslední útok bývalého přítele. Byla jí poskytnuta psychologická podpora a individuální podpůrná psychoterapie ve třech termínech vždy po 45 minutách. Ve dnech 19. – 20. 9.2015 pak absolvovala psychorekondiční víkendový pobyt pro oběti. Terapie se soustředila na stabilizaci jejího stavu a na zvládnutí traumatické reakce na násilí ve vztahu

Ze zprávy o pověsti poškozené soud zjistil, že tato byla v roce 2015 projednána pro přestupek pro špatné parkování a v roce 2013 pro přestupek proti občanskému soužití. Za obě jednání jí byla uložena pokuta nejvýše do 200,- Kč. Ze zprávy o pověsti obžalovaného soud zjistil, že tento byl projednáván pro přestupek v roce 2013, kdy měl zaslat několik výhružných

SMS zpráv své bývalé přítelkyni Š[redacted] Ž[redacted] za což mu bylo uloženo napomenutí. Z výpisu z rejstříku trestu soud zjistil, že obžalovaný i poškozená nemají v rejstříku trestu žádný záznam.

Ze strany obhajoby byl navrhován jako důkaz i provedení výslechu R[redacted] G[redacted], a to k okolnostem, za nichž rodina B[redacted] strávila vánoce 2014, a kdo a kým byl při této příležitosti obdarován. Soud však s ohledem na provedené dokazování považoval tento důkaz za nadbytečný, když k tomuto byla slyšena celá řada svědků, včetně poškozené a výslechem zmiňované svědkyně by soud nezískal žádné nové informace. Pokud došlo ohledně těchto vánoc k rozporům týkajících se obdarování obžalovaného poškozenou, pak tyto rozpory nejsou pro danou věc dle názoru soudu podstatné.

Na základě důkazů provedených u hlavního líčení, které soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl soud k jednoznačnému závěru, že se jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku skutečně stalo. Ačkoliv obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, popřel, když uváděl, že se ničeho, co je popsáno v obžalobě, nedopustil, dospěl soud k závěru, že jeho výpověď a obhajoba jsou nevěrohodné a jeho vyjádření je třeba posoudit jako ryze účelová ve snaze se vyhnout trestní odpovědnosti. K takovému závěru soud dospěl s ohledem na důkazy, které obhajobu obžalovaného vyvracely a s ohledem na dospění k závěru, že výpověď poškozené L[redacted] J[redacted] je zcela věrohodná a ve spojení s ostatními důkazy plně prokazující vinu obžalovaného.

Stěžejním důkazem v dané věci při popírání viny obžalovaným byla výpověď poškozené L[redacted] J[redacted]. Poškozená L[redacted] J[redacted] podrobně popsala vztah s obžalovaným P[redacted] B[redacted] včetně konfliktů, ke kterým ve vztahu docházelo. Popsala, že spolu s obžalovaným bydleli, přičemž v průběhu jejich soužití docházelo ze strany obžalovaného k opakovanému fyzickému napadání její osoby. Vše pak vyvrcholilo, když jí obžalovaný v červnu 2014 znásilnil, přičemž podrobně popsala, jak pohlavní styk s ním nechtěla mít, bránila se, ale on jí chytil ruce, násilím roztáhl nohy a poté na ní vykonal soulož, která trvala asi 2 – 3 minuty. Když začala pištět, lekl se a utekl. Po této události k obžalovanému cítila odpor, bála se ho, ale neměla sílu to někomu říci, nechtěla se cítit ponížená a chtěla vše vyřešit sama. Každopádně po této události s obžalovaným ukončila definitivně vztah. Pak se k obžalovanému ještě vrátila asi na dva – tři měsíce, měli i intimní styk, ale vše bylo stejné, a proto se s ním definitivně rozešla v listopadu 2014. Po tomto rozchodu již s obžalovaným intimní styk neměla. Po nějaké době se s obžalovaným začali jako kamarádi vídat, psali si i SMS, scházeli se, ale pak došlo dne 3.6.2015 k situaci, kdy se přes střešní okno vloupal k ní do pokoje, utrhl radiátor, lehl si k ní do postele, sundal si tričko, ohmatával ji na prsou, měla domění, že chce sex, přičemž poškozená se bránila a snažila se ho odkopnout z postele a v momentě, kdy se jí podařilo dostat z postele ji chytil za ruku a snažil se ji do postele vtáhnout zpět s tím, že vše bude jako dřív, což se mu nepodařilo. Poté, když se jej poškozená snažila dostat z domu, jí opakovaně udeřil do obličeje. Poté poškozená popisovala i jednání obžalovaného, v němž spatřovala sledování její osoby obžalovaným.

K výpovědi poškozené soud uvádí, že tato v průběhu hlavního líčení po poučení o následcích křivé výpovědi vypovídala naprosto spontánně, zcela shodně s tím, co uváděla v rámci přípravného řízení a soud neměl důvod jí nevěřit. Pokud byly učiněny nějaké dotazy na poškozenou, vždy je zodpověděla naprosto spontánně a logicky. Dokázala odpovědět i na nepříjemné otázky ze strany obhajoby, když dle názoru soudu zcela logicky vypovídala ohledně pocitů po prvním znásilnění a dokázala rovněž logicky odpovědět na dotaz, proč o

události ohledně prvního znásilnění policii neinformovala dříve. Vysvětlení, že se s celou situací snažila vypořádat sama, že na vše chtěla zapomenout, soud považuje za naprosto normální a nijak nesnižující věrohodnost poškozené. To, že pak celou situaci oznámila až poté, kdy došlo k poslednímu útoku ze strany obžalovaného, soud považuje za zcela normální chování, kdy poškozená v souvislosti s jednáním obžalovaného, který ji vlezl do pokoje přes okno, sexuálně ji obtěžoval a poté i napadl, dostala strach a rozhodla se vše po poradě s kamarádkou oznámit. K tomuto pak je třeba zmínit, že druhý útok ze strany obžalovaného oznámila obžalovaného hned v den, kdy k němu došlo. Ostatně k adekvátnímu chování poškozené po činech se vyjádřil i znalec, který zkoumal věrohodnost poškozené a nedospěl k žádným známkám ohledně zkreslování výpovědi poškozenou nebo k závěrům o sklonech ke konfabulaci. Znalec se ostatně vyjádřil i k jednání poškozené po prvním znásilnění, kdy uvedl, že chování poškozené spočívající v tom, že se několikrát vrátila k obžalovanému i poté, co jí bylo způsobeno, je běžné k jejímu věku, k její nevyzrálosti. Jsou to relativně obvyklé způsoby chování, bohužel i přes to, že byla obžalovaným znásilněna. Jakékoliv námitky obhajoby vztahující se k tomuto jednání poškozené, proto soud považoval za irelevantní.

Jestliže se soudu výpověď poškozené jevila sama o sobě věrohodná a její věrohodnost, včetně jejího chování v konfliktních situacích „posvětil“ i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, nebylo možné její věrohodnost zpochybnit ani na základě ostatních provedených důkazů, když tyto důkazy naopak výpověď poškozené a její věrohodnost potvrzovaly. Těmito důkazy má soud na mysli zejména lékařské zprávy psychologa, lékařky poškozené a zprávu Bílého kruhu bezpečí, z nichž vyplynulo, že poškozená vyhledala odbornou pomoc v souvislosti s jednáním obžalovaného ze dne 3.6.2015. V těchto zprávách se pak vždy uvádí, že poškozená vyhledal pomoc v souvislosti s napadením její osoby bývalým přítelem, který se měl pokusit ji znásilnit a dále jaké komplikace jí následně provázely. To, že se v těchto zprávách objevuje důvod vyhledání lékařské či jiné pomoci ještě samo o sobě samozřejmě nic neznamená, nicméně potvrzuje to minimálně konstantnost výpovědi poškozené od samého počátku a logickou návaznost běhu událostí, když fakt, že poškozená vyhledala nejdříve lékařskou pomoc a poté i v souvislosti s objevujícími se a opakujícími se problémy i odbornou pomoc, která jí byl doporučena její lékařkou, potvrzuje dle názoru soudu skutečnost, že u poškozené k nějaké traumatizující události došlo. Soud pak znovu podotýká, že od samého počátku poškozená tuto traumatizující událost popisovala pořád shodně způsobem popsaným ve výroku rozhodnutí. Ke stavu poškozené a běhu událostí po dni 3.6.2015 pak soud dodává, že i osobami z nejbližšího okolí poškozené (nejenom odborníky z oboru zdravotnictví) byla shledána proměna v jejím chování. Rodiče poškozené popsali, že od té doby byla dcera na dně, vyhledala psychologa, pak začala jezdit do Prahy do nějakého kruhu, aby jí pomohli. Nechtěla se bavit, byla pořád nahoře zavřená, nechtěla chodit mezi lidi. Bála se lidí. Byla jiná, než před tím. Před tím byla veselá, tedy před tím incidentem. To trvalo asi dva měsíce. Nejenom rodiče popisovali změnu v jejím chování k horšímu, ale i kamarádky či známé. Takto o jejích proměnách a špatných stavech při zmínce o dané události hovořili svědkyně B[redacted], N[redacted], J[redacted]. Dle názoru soudu výpovědi těchto svědků opět potvrzují, že poškozená zažila velmi traumatizující událost, o níž hovořila pořád stejně. Výpověď poškozené byla potvrzena shora uvedenými svědky i v jiném ohledu. I když žádný ze svědků nebyl přímo přítomen danému jednání obžalovaného, všichni popsali, jak se jim poškozená v podstatě bezprostředně po události ze dne 3.6.2015 svěřila s tím, že se k ní obžalovaný vloupal, osahával ji, chtěl po ní sex nebo se jí pokusil znásilnit a pak jí i napadl, přičemž někteří z těchto svědků popsali i poranění na poškozené. To že tito svědci v takovém počtu o dané události vypovídali shodně s poškozenou, byť to byla právě poškozená, kdo jim o dané

situaci řekl, vypovídá dle názoru soudu rovněž o tom, že si poškozená nic nevymyslela a o dané události vypovídá pravdivě, k čemuž dospěl i znalec.

Ostatně pokud jde o vniknutí do domu poškozené dne 3. 6. 2015, pak toto potvrdil sám obžalovaný, když vypověděl, jak se chtěl poškozené omluvit a proto za ní šel. Do domu pak vlezl oknem, neboť chtěl, aby to vypadalo romanticky. Vniknutí do domu je doloženo i protokolem o ohledání místa činu a fotodokumentací. Dál však obžalovaný jednání popsané v obžalobě popíral s tím, že poškozenou nechtěl znásilnit a ani ji nenapadl. Minimálně pokud jde o napadení poškozené, však jeho výpověď nevyznívá věrohodně, když jsou zde lékařské zprávy o ošetření poškozené z daného dne a výpovědi svědků, kteří popisovali modřiny či podlitiny na poškozené daný den. Sám obžalovaný přitom uvedl, že na poškozené žádné modřiny, když k ní vlezl, neviděl, a přesto poškozená modřiny daného dne měla, jak vypověděli svědci a bylo ověřeno lékařskými zprávami. Nepříliš věrohodně vyznívá i výpověď obžalovaného v té části, kde uvádí, že si triko u poškozené v pokoji svlékl z toho důvodu, aby zjistil, zda není poraněný a dále že boty si sundal z toho důvodu, že je to slušnost, přitom do pokoje poškozené lezl přes střešní okno. Pokud jde o věrohodnost obžalovaného, je třeba zmínit, že jeho výpověď byla v rozporu s ostatními důkazy i v jiných jejích částech. Zaprvé uváděl, že byl ve vztahu s poškozenou již od roku 2011, ale toto bylo popřeno jak poškozenou J[redacted], jejími rodiči, tak zejména svědkyní Ž[redacted], která uvedla, že byla ve vztahu s obžalovaným až někdy do listopadu 2013. Dále se jeho výpověď neshodovala s ostatními důkazy, ani pokud jde o dobu, do kdy měl bydlet u rodičů poškozené, když především z jejich výpovědí vyplynulo, že u nich bydlel až do června 2014, zatímco on uváděl, že se již v dubnu 2014 odstěhoval ke své matce. Za podstatné v dané věci pak soud považuje tvrzení obžalovaného, že se na poškozené nikdy násilí nedopustil, zatímco poškozená kromě jednání uvedeného v obžalobě uváděla, že jí ve vztahu fyzicky napadl celkem třikrát, matka poškozené na ní zaznamenala v průběhu vztahu modřiny, svědkyně N[redacted] uváděla, jak jí obžalovaný říkal, že poškozenou uhodil a dodnes toho lituje, svědkyně B[redacted] uvedla, jak k ní poškozená přijela s červenou tváří a uchem poté, co jí měl obžalovaný udeřit a svědek B[redacted] uváděl, jak mu poškozená řekla, že jí měl obžalovaný ve vztahu mlátit. Ani ohledně tohoto tvrzení, že se nikdy na obžalované nedopustil násilí, tedy soud obžalovanému neuvěřil. Ostatně napadení ze strany obžalovaného bylo zmíněno i v SMS komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou ze dne 3. 6. 2015. K tomuto navíc soud dodává, že v dané věci byla slyšena bývalá přítelkyně obžalovaného Š[redacted] Ž[redacted], která popsala, jak i v jejich vztahu docházelo ze strany obžalovaného k násilí, kdy tento jí měl několikrát udeřit do obličeje a dokonce s ním měla mít sex, i když nechtěla, protože se ho bála. Tato její výpověď sice nevypovídá o vztahu obžalovaného s poškozenou, ale dokládá, že obžalovaný je násilného jednání vůči svojí partnerce schopen a že se ho i dopouštěl, a to i se sexuálním podtextem. I tato výpověď tak dle názoru soudu v souhrnu s ostatními důkazy potvrzuje výpověď poškozené J[redacted]. Problematická osoba obžalovaného je patrna i z výpovědi dalších svědků. Svědci J[redacted] a N[redacted] popsali obžalovaného jako osobu, která byla chvíli v pohodě a poté zase byla mimo. Chvíli se s ním dalo povídat a poté by klidně někoho zapíchnul. Svědkyně J[redacted] pak popisovala, jak v podstatě dle jejího názoru obžalovaný danou situaci nezvládl, že byl hodně zamilovaný, psychicky to neunesl, bylo to na něj moc. Podobně vypovídala i svědkyně N[redacted]. Všechny tyto důkazy dle názoru soudu svědčí ve prospěch výpovědi poškozené.

Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že výpověď poškozené na rozdíl od výpovědi obžalovaného ohledně celého jednání popsaného v obžalobě je věrohodná, když její výpověď, která sama o sobě působila věrohodně, byla potvrzena ostatními důkazy, výpověďmi shora zmíněných svědků, znaleckým posudkem k osobě poškozené, lékařskými

zprávami a dalšími listinnými důkazy. Tyto důkazy pak ve svém souhrnu dle názoru soudu vyvrátily obhajobu obžalovaného v tom směru, že se ničeho vůči poškozené nedopustil a soud proto jeho obhajobu považoval za nevěrohodnou a účelovou. Ohledně popisu skutku tak soud vycházel zejména z výpovědi poškozené, které beze zbytku uvěřil, přičemž důvody, proč nebyl obžalovaný uznán vinným i ze skutku pod bodem 2) obžaloby, soud rozebere níže.

Pokud byly ve věci provedeny další důkazy, zejména se jedná o další svědecké výpovědi, pak tyto důkazy neměly pro soud až tak podstatný význam. Daní svědci (B[redacted], J[redacted], P[redacted], K[redacted]) totiž vypovídali obecně ke vztahu obžalovaného s poškozenou a to co vyplynulo z jejich výpovědí, nemůže zpochybnit závěry učiněné shora. Je pak třeba zdůraznit, že svědci vypovídali převážně ke vztahu obžalovaného s poškozenou, tedy k době, kdy ještě tento vztah trval, to znamená k období do listopadu/prosince 2014, ovšem ohledně tohoto období v podstatě nebylo žádného sporu a všichni k danému období vypovídali shodně včetně poškozené. Důvody, proč se poškozená k obžalovanému po prvním útoku vrátila, což bylo považováno za něco nepochopitelného a zvláštního, pak dle názoru soudu dostatečně vysvětlil a zhodnotil znalec. Pokud se k popisu vztahu tito svědci v něčem neshodovali s poškozenou, pak se dle názoru soudu jedná o neshody drobné, které neměly pro učinění závěru v dané věci podstatný význam. Svědci B[redacted] vypovídali obecně ke vztahu obžalovaného s poškozenou, přičemž uvedli, že jim k jejich vztahu není nic bližšího známo. Nebyli svědky žádného násilí, o znásilnění nic nevěděli, ale obžalovaný jim říkal, že se ničeho nedopustil, to však bylo dle názoru soudu vyvráceno shora uvedenými důkazy. Pokud pak popisovali poškozenou jako hádavou osobu, pak k tomu soud uvádí, že i z ostatních důkazů vyplynulo, že vztah obžalovaného s poškozenou byl problematický a pořád se hádali, což ostatně nepopírala ani sama poškozená. Pokud bylo svědky (B[redacted] st., J[redacted]) popisováno, že poškozená obžalovanému vyhrožovala podpálením vozidla, pak to dle názoru soudu vypovídá spíše o problematickém vztahu obou osob, který nikdo nepopíral, nikoliv však o tom, že by poškozená neměla mluvit pravdu nebo že by nebyla věrohodná. Svědci P[redacted], J[redacted] a K[redacted] pak popisovali v podstatě bezproblémový vztah obžalovaného a poškozené, ovšem všichni ostatní vztah popisovali spíše jako problémový, což svědčí o tom, že o daném vztahu až tak moc nevěděli. Každopádně jak soud uváděl shora, žádný z těchto svědků neuvedl pro soud nic tak podstatného, co by narušilo shora učiněné závěry.

Pokud bylo ze strany obhajoby namítáno, že v trestním řízení nebyla zachována totožnost skutku, protože v usnesení o zahájení trestního stíhání je uveden pod bodem 1) listopad 2014, zatímco v obžalobě je červen 2014, pak k tomuto soud uvádí, že dle jeho názoru totožnost skutku byla zachována, neboť byla zachována totožnost ohledně jednání i následku (jednání bylo popisováno stále stejně) a zařazením tohoto skutku do jiného časového období, než bylo poškozenou původně uváděno (obžalovaná po své prvotní výpovědi upřesnila dobu spáchání daného skutku) došlo pouze k časovému upřesnění doby spáchání. Řízení tedy dle názoru soudu zmiňovanou vadou zatíženo není.

S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že obžalovaný v prvním případě donutil násilím poškozenou k pohlavnímu styku, když zasunul svůj ztopořený penis přes odpor poškozené do její vagíny, a asi dvě minuty s ní souložil. Ve druhém případě pak neoprávněně po překonání několika překážek (otevření branky, pomocí žebříku vylezení na střechu) vniknul otevřeným oknem do obydlí poškozené, a to s úmyslem vykonat s poškozenou L[redacted] J[redacted] soulož, přičemž k tomuto hodlal poškozenou, která se opět jednání obžalovaného bránila, i donutit. Jeho úmysl v druhém případě je dle názoru soudu

možné dovodit ze způsobu, jakým dané jednání provedl a jak se na místě samotném choval. Za poškozenou, s níž na schůzce vůbec nebyl domluven, lezl oknem, namísto toho aby vešel dveřmi, přičemž jak sám uváděl, se jí šel omluvit. Poté, co se dostal do pokoje, sundal si triko (jeho vysvětlení, že se chtěl podívat, zda se nezranil, soud neuvěřil), lehl si do postele poškozené a tuto začal osahávat na prsou a když se mu poškozená bránila a snažila se místnost opustit, tuto se násilím pokusil stáhnout zpět na postel s tím, že vše bude jako dřív, což se mu nepodařilo. Ostatně sama poškozená k tomuto uvedla, že měla pocit, že chce obžalovaný víc, že chce sex. I následné jednání obžalovaného, poté co se poškozené z pokoje podařilo odejít, svědčí dle názoru soudu o jeho původním úmyslu, když poté co se mu jeho původní záměr nezdařil, poškozenou dvakrát napadl úderem do obličeje. Za dané jednání je přitom obžalovaný plně trestně odpovědný, neboť pokud jde o jeho příčetnost, pak je třeba odkázat na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, z jehož závěrů vyplývá, že je obžalovaný za své protiprávní jednání, pro které byl postaven před soud, plně trestně odpovědný.

Dle názoru soudu pak takové jednání, i když k němu došlo v podstatě mezi osobami, které si byly alespoň v minulosti blízké, nelze žádným způsobem bagatelizovat, jak se o to snad pokusila obhajoba. Jednak poškozená popsala, pokud jde o bod 1), že k předmětnému jednání došlo v době, kdy už ve vztahu s obžalovaným v podstatě nebyly, a to z důvodu násilného chování obžalovaného, stejně tak nebyly ve vztahu při jednání pod bodem 2), jednak takové jednání nelze tolerovat, ani kdyby k němu došlo v průběhu vztahu byť problematickém, jakým jistě vztah poškozené a obžalovaného byl. Je třeba si uvědomit, že každá osoba má právo se svobodně rozhodovat a nikdo nemá právo ji nutit k něčemu, co ona sama nechce dělat, navíc za pomoci užití násilí, jak k tomu došlo v daném případě. Dále by chtěl soud vyjádřit, že je jistě mnoho vztahů, v jejichž rámci ženy tolerují násilné jednání ze strany svých partnerů a žijí s nimi nadále nebo vyhledávají jejich přítomnost, to však ještě neznamená, že jednáním ze strany jejich partnerů nebyl spáchán trestný čin. Tím soud reaguje na námitku obhajoby, že ze strany poškozené došlo k oznámení 1. trestného činu až po jednom roce. Navíc poškozená zcela logickým způsobem popsala, proč k tomu došlo a její jednání pospal jako zcela normální i znalec.

Pokud jde o právní kvalifikaci, pak soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním pod bodem 1) naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, když poškozenou donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží. Pod bodem 2) pak naplnil znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2, trestního zákoníku v jednočinném souběhu s pokusem zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1, § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, když bylo prokázáno, že po překonání několika překážek vnikl neoprávněně do obydlí poškozené s úmyslem vykonat s poškozenou soulož, k čemuž pro aktivní odpor poškozené nedošlo.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v místě bydliště byl projednáván v roce 2013 pro přestupek proti občanskému soužití, kdy své bývalé družce zaslal výhružné SMS zprávy,

za což byl napomenut. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného vyplývá, že se jedná o osobu dosud soudně netrestanou.

Při stanovení druhu trestu přihlédl soud k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Z hlediska povahy a závažnosti spáchaného trestného činu je třeba konstatovat, že se obžalovaný dopustil v obou případech velmi závažného jednání, jímž byla narušena osobní lidská důstojnost poškozené v sexuální oblasti. Bylo nevratně zasaženo do zdraví poškozené, zejména do jejího duševního zdraví, do její psychiky, když následky takového činu si sebou oběti nesou v podstatě celý život. Obžalovaný násilným způsobem po poškozené, po osobě slabší a v podstatě bezbranné požadoval pohlavní styk ve chvíli, kdy to poškozená odmítala. Nelze pominout ani skutečnost, že v druhém případě bylo jednáním obžalovaného podstatně zasaženo i do soukromí poškozené, když obžalovaný se do obydlí poškozené dostal přes otevřené střešní okno, což jenom umocnilo pocit nebezpečí a strachu u poškozené. Následky jednání obžalovaného byly dostatečně prokázány v průběhu hlavního líčení, když mnoho svědků popsalo proměnu poškozené po spáchaném jednání, kdy tato se stranila lidí, nebyla schopná navazovat kontakty a při zmínce o daném jednání se dostavovaly pocity úzkosti, strachu a smutku. Ostatně v souvislosti s jednáním obžalovaného byla poškozená nucena vyhledat odbornou pomoc v oblasti psychologie, psychoterapie a užívat antidepresiva. I když byl její stav mírně stabilizován, nelze vůbec vyloučit, že si následky v podobě strachu z mužů a nemožnosti navázat harmonický vztah ponese celý život. Jednání obžalovaného je dle názoru soudu společensky velmi škodlivé, a proto je namístě, aby byl za toto protiprávní jednání i přiměřeně potrestán. Pokud jde o polehčující okolnosti, shledal soud na straně obžalovaného pouze jednu polehčující okolnost, která spočívá v jeho trestní bezúhonnosti. Naopak přitěžující okolnost soud spatřuje v okolnosti, že obžalovaný svými protiprávními jednáními spáchal dva velmi závažné trestné činy, přičemž ve druhém jednání se dopustil dvou trestných činů. Obžalovanému byl s ohledem na spáchání více trestných činů ukládán dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest úhrnný, a to v rámci trestní sazby ze sbíhajících se nejpřísněji trestné, což je v daném případě trestní sazba dle ustanovení § 185 odst. 2 tr. zákoníku. Trestní sazba je u tohoto ustanovení v rozmezí od 2 do 10 let. Jak již bylo uvedeno, obžalovaný se vůči poškozené dopustil velmi závažného jednání a to dokonce hned ve dvou případech, na což bylo třeba reagovat odpovídajícím způsobem. Soud proto s ohledem na osobu obžalovaného, okolnosti spáchané trestné činnosti a její značnou závažnost, přistoupil i u dosud netrestané osoby k uložení již nepodmíněného trestu odnětí svobody, přičemž tento trest s ohledem zejména na dosavadní bezúhonnost obžalovaného vyměřil při samé dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 2 roků. Pro výkon tohoto trestu byl poté obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Takto uložený trest považoval soud za přiměřený a zároveň za plně odpovídající projednávané věci. Uloženým trestem je třeba reagovat na situaci, při níž došlo jednáním obžalovaného ke způsobení závažných následků, a proto je třeba uložit takový trest, jímž bude na pachatele náležitě působeno (dle názoru soudu to může být pouze nepodmíněným trestem odnětí svobody) tak, aby se dané jednání již neopakovalo.

K uplatněným nárokům na náhradu škody uvádí soud následující. V rámci trestního řízení uplatnila poškozená L[redacted] J[redacted] nárok na náhradu škody v celkové výši 42.076,- Kč s tím, že tento nárok se skládá z více položek. Zaprvé uplatnila poškozená nárok na náhradu škody ve výši 3.571,- Kč a to v souvislosti s opravou poničeného radiátoru. Sám obžalovaný uvedl, že radiátor skutečně poškodil a je ochoten škodu na poničeném radiátoru uhradit. Ohledně poničení vypovídala shodně i poškozená L[redacted] J[redacted], která navíc fakturou za opravu radiátoru doložila, že uvedení radiátoru do původního stavu představovalo částku 3.571,-- Kč. Z výslechu otce poškozené bylo sice zjištěno, že vlastníkem nemovitosti a radiátoru je otec poškozené, nicméně tento zároveň uvedl, že fakturu za opravu hradila poškozená L[redacted] J[redacted], neboť pokoj, kde ke škodě došlo, jej její a tak si to uhradila. Soud proto ohledně tohoto nároku rozhodl tak, že uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozené L[redacted] J[redacted] na nároku na náhradu škody částku ve výši 3.571,-Kč.

Pokud jde o ostatní uplatněné nároky na náhradu škody, pak tyto nároky soud poškozené nepřiznal a odkázal poškozenou s těmito nároky na řízení ve věcech občanskoprávních, když dle jeho nároku nebyly tyto nároky buďto řádně vyčísleny nebo nebyl předložen dostatek důkazů k jejich prokázání. Soud rozhodně nechce zpochybňovat nárok poškozené na náhradu za ušlý zisk po dobu pracovní neschopnosti, náklady za léčbu představující cestovné do jednotlivých zařízení, stejně tak nárok na nemajetkovou újmu, ovšem aby soud mohl o těchto nárocích v rámci trestního (adhezního) řízení rozhodnout, musel by je mít za prokázané, dostatečně podložené. K tomu však v rámci trestního řízení nedošlo, bylo by třeba ještě opatřovat další zejména listinné materiály, což by nepřiměřeně protáhlo trestní řízení. Pokud jde o nárok na úhradu ušlého zisku po dobu pracovní neschopnosti, bylo by třeba dle názoru soudu vyžádat jednak zprávy zaměstnavatele ohledně ukončení pracovního poměru s poškozenou, jednak by bylo třeba vyžádat ještě vyjádření lékaře ohledně konkrétních důvodů, pro které se poškozená v pracovní neschopnosti nacházela a jaký vliv na její pracovní neschopnost, za níž žádá ušlý výdělek, měl její předchozí zdravotní stav. Poškozená se totiž v době spáchaného skutku nacházela právě v pracovní neschopnosti, která jí pak byla prodloužena. Pokud jde o nárok na úhradu léčby představující náklady na cestovné do jednotlivých zdravotnických zařízení, pak rovněž tento nárok nemá soud důvod zpochybňovat, nicméně k jeho přiznání by potřeboval bližší technické údaje o vozidle, které bylo k jízdě použito. Konečně pokud jde o nárok na nemajetkovou újmu představující bolestné a psychické útrapy, který byl vyčíslen částkou 25.000,- Kč, pak k tomuto nároku soud uvádí, že předně nebylo vůbec vysvětleno, jak poškozená k takové částce dospěla a navíc by bylo třeba tento nárok podložit lékařskými zprávami či znaleckým posudkem, z něhož by vyplynulo, jaká zranění poškozená utrpěla, jejich přesná diagnóza a bodové ohodnocení s ohledem na metodiku Nejvyššího soudu k ohodnocování těchto nároků provedené osobou erudovanou, tedy lékařem a v neposlední řadě zhodnocení zdravotních komplikací, které sebou posuzovaný čin přinesl pro poškozenou, a to opět osobou erudovanou, v daném případě znalcem z oboru zdravotnictví. Jelikož nebyly v rámci trestního řízení uvedené nároky na náhradu škody uplatněny ve výše zmíněných intencích, odkázal soud poškozenou s těmito nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jestliže soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru o vině obžalovaného pod body 1 a 3) obžaloby, nemohl dospět k závěru o vině obžalovaného pod bodem 2) obžaloby. V tomto bodě kladla obžaloba P[redacted] B[redacted] za vinu, že v přesně nezjištěné době od poloviny měsíce června 2014 do měsíce září 2014, poté co se poškozená

L[redacted] J[redacted] rozešla s obviněným P[redacted] B[redacted], ji obviněný začal pronásledovat tak, že vyhledával její blízkost, nejméně 2x týdně stál v ulici jejího trvalého bydliště na adrese [redacted], Kladno, nebo seděl ve svém vozidle Ford Focus, r.z. [redacted], a pokud poškozená z domu odcházela, jel pomalu vozidlem za ní, sledoval ji a v jednom případě ji kontaktoval též v Ouvalově ulici ve Slaném, když šla nakupovat s J[redacted] L[redacted], přičemž v tomto jednání obžaloba spatřovala trestný čin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

Pokud by se na základě provedeného dokazování podařilo potvrdit, že k výše uvedenému jednání skutečně docházelo, pak by jistě bylo možné shora popsané jednání kvalifikovat jako trestný čin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, nicméně dle názoru soudu na základě provedeného dokazování nebylo prokázáno, že by ke shora popsanému jednání pod bodem 2) obžaloby vůbec došlo. Jistě sama poškozená L[redacted] J[redacted] popsala, že ji obžalovaný asi ve dvou případech sledoval nebo vyhledal na nějakém místě, rovněž uváděla, že ji v několika případech zaslal SMS zprávu, z níž bylo zřejmé, že ji musel sledovat, neboť v danou chvíli věděl, kde se poškozená nachází, to bylo dle jejího vyjádření asi ve 4 – 5 případech, že ji kamarádka P[redacted] řekla, jak ho viděla před barákem, což mělo být ve 3 - 4 případech, nicméně dle názoru soudu nebylo v žádném případě prokázáno, že by docházelo k jednání popsanému v obžalobě, tedy že by 2x týdně stál v ulici jejího trvalého bydliště nebo zde seděl ve svém vozidle. Toto jednání nevyplynulo z žádného důkazu v hlavním líčení provedeného, jak vyplývá ze shora uvedeného, ani z výpovědi poškozené. Pokud k tomuto jednání vypovídali nějací svědci, vždy tito svědci potvrdili pouze jednotlivou událost, při níž spatřili obžalovaného před domem poškozené nebo v její blízkosti na jiném místě poté, co ji na tomto místě vyhledal. Žádný z těchto svědků však nepotvrdil, že by k takovému jednání docházelo opakovaně a pravidelně. Sama poškozená vypovídala k tomuto jednání ne zcela určitě, když si nebyla přesně vědoma, v kolika případech k tomuto jednání docházelo, svědkyně P[redacted], která měla obžalovaného před domem poškozené vidět, v podstatě uvedla, že viděla pouze vozidlo obžalovaného, nikoliv obžalovaného samotného a ostatní svědci vypovídali pouze k jednotlivým situacím. SMS komunikace nebyla k danému období k dispozici, a tak nebylo možné ověřit přesnou podobu pronásledování pomocí SMS zpráv. I kdyby tak soud vzal za prokázané to, co uváděla samotná poškozená, mohl by dospět k závěru o spáchání maximálně 8 – 9 případů, jenž by se případně daly podřadit do jednání spočívající v pronásledování. K tomuto však soud uvádí, že pokud jde např. o SMS zprávy zaslané od obžalovaného, v nichž obžalovaný poškozené psal o tom, že ví, kde je, pak takové zprávy ještě samy o sobě dle názoru soudu neznamenají, že obžalovaný poškozenou sledoval, např. se mohl od někoho dozvědět, kde se právě v danou chvíli poškozená nachází. Na závěr je třeba podotknout, že dle vyjádření samotné poškozené daného jednání obžalovaný asi po dvou měsících zanechal.

Ke skutkové podstatě nebezpečného pronásledování soud uvádí, že představuje dlouhodobé pronásledování jiného prováděné v konkrétních, zákonem taxativně stanovených formách jednání (v daném případě vyhledáváním blízkosti poškozené), které jsou způsobilé v jiném vzbudit důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých. Z klinického hlediska jsou pak pod nebezpečné pronásledování zahrnovány jen takové způsoby pronásledování, které představují opakované, trvající nechtěné navazování kontaktů s obětí za použití násilí nebo jiných srovnatelných praktik (vydírání, útisku apod.), přičemž se zde opakováním rozumí více než 10 pokusů o kontakt, trvajícím obdobím pak minimálně doba 4 týdnů. Pokud jde o období, pak to by ve skutku popsaném v obžalobě jistě odpovídalo, stejně tak by podle popisu skutku v obžalobě odpovídal i minimální počet opakování, když bylo uváděno, že se daného jednání měl dopouštět 2x týdně po dobu 4 měsíců, tedy minimálně v 32 případech, nicméně jak již bylo zmiňováno shora, taková četnost

útoků nebyla v rámci provedeného dokazování vůbec prokázána. Naopak bylo prokázáno, že se obžalovaný podobného jednání dopustil pouze v několika málo případech, ani ne v deseti případech. Dle názoru soudu tak nebylo vůbec prokázáno, že by se jednání popsané v obžalobě pod bodem 2) stalo, a proto soud obžalovaného v tomto bodě obžaloby zprostil.

P O U Č E N Í :

Proti rozsudku l z e podat odvolání. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 26. října 2015

Mgr. Štěpán Jirounek, v .r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Blanka Šrajerová